-២-

សកម្មភាពចៅហ្វាយគុយ

យើងផ្អាករឿងចំបាំងមួយគ្រាសិន ដើម្បីងាកទៅតាមដានសកម្មភាពរបស់មេបញ្ជាការទាំង៥ ដែលជាសហការីផ្ទាល់របស់លោកចៅហ្វាយគុយ ។

បណ្តាសហការីទាំងអស់ លោក ទេសាសោម គាត់មានវិបត្តិផ្លូវចិត្តជាមួយលោក ហ៊្មឹនឯក យូរមកហើយ ។ ទោះបីជួបឃើញញញឹមចាប់ដៃគ្នា ក៏ស្ថិតនៅក្នុងលក្ខណៈជាអាថ៌កំបាំងទាំងអស់ដែរ ។

តាំងពីចូលបំរើក្នុងកងទ័ពរបស់លោកចៅហ្វាយគុយ លោកហ៊្មឹនឯកគ្មានប្រាថ្នាអ្វី ក្រៅពីទឹកចិត្តស្នេហាជាតិដោយស្មោះត្រង់ ដើម្បីចេញកំចាត់ចោរយួនឈ្លានពាននោះទេ ។ កិច្ចការរបស់គាត់ចំពោះជាតិ ធ្វើឲ្យលោកចៅហ្វាយ សឹន-គុយ ប្រមុខខេត្តព្រះត្រពាំងស្រឡាញ់ពេញចិត្តយ៉ាងខ្លាំង ។

លោក ទេសាសោម ក៏មានគុណសម្បត្តិប្រហាក់ប្រហែលគ្នា នឹងលោកហ៊្មឹនឯកដែរ ។ ម្នាក់ៗសុទ្ធតែជាមេទ័ព ដែលមានថ្វីដៃខ្លាំងពូកែរៀងៗខ្លួន ។ ប៉ុន្តែបើនិយាយពីស្វាហាប់ហើយអង់អាចវិញ ប្រាកដជាលោក ហ៊្មឹនឯក គ្មានគូផ្ទឹមឡើយ ។

នៅពេលដែលពួកយួនបាក់ទ័ព រត់ខ្ចាត់ខ្ចាយអស់ទៅនោះ មេបញ្ជាការខ្មែរយើងម្នាក់ៗ ខំដើរប្រមូលកងទ័ពដែលសល់ពីស្លាប់ មកផ្តុំគ្នាបោះជំរំសំរាកកាយ។ ប្លែកតែលោកតា ម៉ង់ និងលោក ហ៊្មឹនឯក ពីរនាក់ប៉ុណ្ណោះទេ ដែលពុំបានឈប់សំរាកដោយស្ងៀមស្ងាត់ ព្រោះគាត់កំពុងតែរិះរកគ្រប់មធ្យោបាយ ដើម្បីទប់ទល់នឹងបច្ចាមិត្រ ក្រែងវារត់ទៅបង្កទ័ពវាយសំរុក ចូលមកក្នុងខេត្តព្រះត្រពាំងជាថ្មីម្តងទៀត ។

មេទ័ពទាំងពីរ បានបណ្តើរគ្នាត្រសងទៅរកដើមឈើមួយធំខ្ពស់បែកមែកសាខា មានម្លប់ត្រឈឹងត្រឈៃ នៅឆ្ងាយដាច់ស្រយាលពីគេឯង ។

អង្គុយស្រួលបួលហើយ ហ៊្មឹនឯក ក៏ផ្តើមបន្លឺពាក្យថា ៖

- ពេលនេះ, ពិតមែនតែយួនវាបាក់ទ័ពរត់ខ្ចាត់ខ្ចាយអស់, ប៉ុន្តែវាមិនទាន់ចុះចាញ់យើងទេ ។ យើងធ្លាប់ឮល្បីយូរហើយ ទ័ពអុងឡុវនេះកាចសាហាវណាស់ ។ កាលពីលើកមុន យើងទប់ទល់ជាមួយវាស្ទើរមិនឈ្នះម្តងរួចទៅហើយ ។ បើយើងមិនរកមធ្យោបាយតាមដានវា សម្លាប់បំបាត់ពូជពីផែនដីយើងទេ ថ្ងៃក្រោយប្រាកដជាវាបង្កទ័ព មកឈ្លានពានយើងទៀតពុំខានឡើយ ។

សព្វថ្ងៃនេះ វាប្រើគ្រប់មធ្យោបាយ តាំងពីសង្គ្រាមផ្លែដាវ រហូតដល់សង្គ្រាម
ចិត្តសាស្ត្រ ។ វាដើរពន្យល់បញ្ចុះបញ្ចូល បោកបញ្ឆោតស្មារតីទន់ខ្សោយរបស់បង
ប្អូនខ្មែរយើង ឲ្យស្រឡាញ់របប់គ្រប់គ្រងរបស់វា ។ វាហ៊ានចាយលុយដោយឥត
សំចៃដៃ ដើម្បីទិញក្បាលជនវង្វេងជាតិមួយចំនួនតូច ឲ្យបំរើផលប្រយោជន៍ខ្មៅ
ងងឹតរបស់វា ។ ចំពោះខ្ញុំដែលមានឈាមជ័រជាខ្មែរ ពូជអ្នកចំបាំង គឺមិនព្រមលក់
ឧត្តមគតិយ៉ាងដាច់ខាត ហើយប្តេជ្ញាចិត្តតស៊ូរហូតថ្ងៃអវសាននៃជីវិត ។

លោកតា ម៉ង់ ព្ធ ហ្នឹនឯក និយាយយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ដូច្នេះ គាត់សប្បាយចិត្តណា
ស់ ប្រញាប់ពោលពាក្យតបវិញឥតបង្អង់ ៖

– លោកនិយាយនេះចំជាត្រូវណាស់ ! យើងជាខ្មែរម្ចាស់ស្រុក ត្រូវតែមាន
ស្មារតីអង់អាចតស៊ូជានិច្ច ។ ហើយជាពិសេស ត្រូវតែបង្ហាត់កងទ័ពឲ្យចេះប្រើស
ង្គ្រាមចិត្តសាស្ត្រ ខ្ពស់ជាងវាមួយកំរិតទៀត ដើម្បីឲ្យស្របនឹងគំរោងការលោកថៅ
ហ្វាយគុយ ដែលបានប្រកាសយ៉ាងមហោឡារិក ប្រាប់ប្រជាជនខ្មែរគ្រប់តំបន់ជន
បទ កុំឲ្យជឿការឃោសនារបស់ពួកវា ហើយនាំគ្នាក្រោកឈរឡើង វាយកំទេចអំ
ពើឈ្លានពានឲ្យវិនាសផុតពូជពីទឹកដីខ្មែរយើង ។

មួយជីវិតនេះ ខ្ញុំបានសច្ចាហើយជាស្រេច គឺដរាបណាជីវិតរបស់ខ្ញុំនៅរស់ ខ្ញុំ
មិនឲ្យចោរយួនប្លន់យកទឹកដីបានមួយចំអាមយ៉ាងដាច់ខាត ។ ប៉ុន្តែការដែលឲ្យខ្ញុំ
ព្រួយបារម្ភទៅអនាគតនោះ គឺនៅលើមន្ត្រីយើង ដែលមិនព្រមចុះសំរុងគ្នា ដូចទឹក
និងប្រេង ។ អ្នកខ្លះស្រែកបន្ទរហៃអើៗតែមាត់ តែចិត្តគំនិតខ្មៅក្រខ្វក់ ពុករលួយ
រកលេខដាក់គ្មាន ។ ខ្លះខំតស៊ូក្រាញនៀលក្នុងសមរភូមិ ត្រឡប់ជាត្រូវទទួលពា
ក្យចោទយ៉ាងអយុត្តិធម៌ទៅវិញ ។

ដូច្នេះ តើកម្លាំងសាមគ្គីស្ថិតនៅត្រង់ណា ?

លោកតា ម៉ង់ ដកដង្ហើមធំមួយរយ: ទើបបន្តទៀត ៖

សព្វថ្ងៃនេះ សង្គ្រាមឈ្លានពានបានរាតត្បាតស្ទើរតែគ្រប់ខេត្តរបស់យើង
នៅផ្នែកខាងដែនដីក្រោមនេះទៅហើយ ។ ប៉ុន្តែខេត្តព្រះត្រពាំងយើង មានវាសនា
អាក្រក់ ហើយធ្ងន់ជាងខេត្តគេទាំងអស់ ។ ឥឡូវនេះ បើយើងមិនចាត់ការតាមបំផ្លា
ញជំរករបស់ពួកវាភ្លាមៗទេ យើងប្រាកដជាទទួលគ្រោះថ្នាក់ទៅថ្ងៃក្រោយមិនខាន

ប៉ុន្តែរឿងហ្នឹង លោកមេទ័ពប្រហែលជាជ្រាបខ្លះហើយ ចំពោះអំពើដែលស
ហការីខ្លះរបស់លោកសេនាបតី រៀបគំរោងការឈ្នានិសតែគ្នាឯង ដើម្បីដណ្តើម
អំណាចនិងបុណ្យស័ក្តិ ។ តួយ៉ាងដូចភូឈ្មួយ គង់ ជាឧទាហរណ៍ ។ ជននេះដើរ
ឆ្កិះឆ្កៀលគេពីសំណាក់មួយទៅសំណាក់មួយ បង្កើតជាចលាចលផ្ទៃក្នុងគួរឲ្យព្រឺ
ខ្លាច ។

ប៉ុន្តែរឿងហ្នឹងយើងគួរតែបញ្ចប់វាតែប៉ុណ្ណឹងចុះ ព្រោះយើងជាអ្នកដេកព្រៃ ដែលពុំមានពេលនឹងជំរះបញ្ជីផ្ទៃក្នុងឲ្យជ្រះស្រឡះ ក្រៅពីលោកចៅហ្វាយឡើយ។

ហ្មឹនឯកពូតាម៉ង់ ពោលពាក្យយ៉ាងក្បោះក្បាយដូច្នេះ ក៏បើកភ្នែកមូលក្រឡង់ដូចប្រាក់កាក់ បញ្ជាក់សួរថែមទៀត ៖

– ឃើ ! ពុំមែនទេឬលោក ? ព្រោះអ្នកខ្លះច្រើនតែបញ្ចេញលក្ខណៈតាមសំបកក្រៅ តែគំនិតមារយាទជ្រៅជ្រះ ហើយធ្វើការជនផលទៀតផង ។ បើតាមខ្ញុំដឹងអាកប្បកិរិយាភូឈ្មួយ គង់ តែប៉ុណ្ណឹងទេ ព្រោះការវាយអែបស៊ីអបវាជារឿងម៉្យាងសំរាប់មនុស្សដែលមានចារិករបៀបនេះ ។ យើងយកជាការពិតក្រែងមិនបានណ៎ា

តា ម៉ង់ ងក់ក្បាលមួយៗ រួចបញ្ជាក់តទៀត ៖

– លោកនិយាយនេះខ្ញុំស្តាប់បានហើយ ៗមិនមែនបានសេចក្តីថា ខ្ញុំស្អប់ខ្មែម ឬច្រណែននឹងមុខការរបស់គេនោះទេ ។ ប៉ុន្តែតាមការសង្កេតផ្ទាល់របស់ខ្ញុំ ខ្ញុំយល់ថាមនុស្សល្អឬអាក្រក់ ប្រាកដជាបញ្ចេញអាកប្បកិរិយាយ៉ាងជាក់ច្បាស់ឲ្យយើងដឹងជាពុំខាន ។

លោក ហ្មឹនឯក ឯងមានចាប់អារម្មណ៍ទេ កាលលោកសេនាបតីហៅទៅរួមប្រជុំលើកមុន លោកបានបញ្ជាក់ផ្តែផ្តាំជាចុងក្រោយថា ៖

– ការប្រយុទ្ធផ្ទាល់ជាមួយខ្មាំង កុំឲ្យមើលងាយខ្មាំង ថាអន់ថយជាងយើងឲ្យសោះ ។ ការតស៊ូហាត់ពត់ស្មារតីកុំឲ្យតក់ស្លុត ជាការរបស់កងទ័ព ។ សាមគ្គីវេញត្របាញ់ឲ្យបានជាធ្លុងមួយ ក៏ជាការរបស់កងទ័ពដែរ ។ ហើយលោកមានប្រសាសន៍ទៀតថា ៖

ការសន្តោសគ្នាទៅវិញទៅមក រវាងនាយទាហាននិងនាយទាហាន ក៏ចាត់ទុកជាមហាគ្រោះយ៉ាងមាំ សំរាប់ជាតិសាសន៍នីមួយៗ ។ ពិសេសទៅទៀត ស្រុកកើតសង្គ្រាម កុំច្រឡូកច្រឡំរឿងស្រីញីឲ្យសោះ ព្រោះស្រីវាជាអាវុធដ៏សាហាវ ឬជាដំបៅមហារីកក្នុងកងទ័ព ។ យើងត្រូវចាំទៀតថា យើងជាខ្មែរត្រូវយកប្រពន្ធខ្មែរ ។ បើយកប្រពន្ធយួន ក្នុងពេលស្រុកកើតសង្គ្រាមនេះ នយោបាយជាតិប្រាកដជាទន់ខ្សោយជាពុំខាន ។

ប្រសាសន៍របស់លោកសេនាបតី មិនទាន់បានប៉ុន្មានថ្ងៃផង ល្បង គង់ ប្រើស្នៀតនេះលើសដើមទៅទៀត។ លោកមើលឃើញទេម្ល៉េណោះ ស្រាប់តែបណ្តើរស្រីក្រមុំយួនយ៉ាងស្អាតលេខ១ យកមកកៀកកើយស្មើរតែភ្លេចការងារអស់រលីង ។ ខ្ញុំព្រួយណាស់ ក្រែងស្រីយួននោះ វាជាភ្នាក់ងាររបស់យួនក៏មិនដឹង ។

លោក ហ្មឹនឯក ងក់ក្បាលយល់ស្របនឹងសំដីដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់លោកតា ម៉ង់ ហើយបន្លឺពាក្យតប់ទៅវិញ ៖

– លោកតាមានប្រសាសន៍នេះពិតជាត្រូវមែន ! ខ្ញុំពុំបានសង្កេតមើលលក្ខណៈវាឲ្យបានដិតដល់សោះ ។ តែខ្ញុំអាចចំណាំវាបានខ្លះៗយូរមកហើយ ខ្ញុំក៏លាក់ទុកក្នុងចិត្តមួយគ្រាសិនទៅ ។ បើវាហ៊ានលក់ខួរក្បាលឲ្យយួន ដោយបំរើន៍យោបាយរបស់វានោះ យើងត្រូវតែរួមកម្លាំងគ្នា កំចាត់វាបានមុនកាលៈទេសៈ ព្រោះបើទុកឲ្យវានៅនាំឲ្យតែចង្អៀតផែនដីទេ ។

ការចរចារវាងលោក ហ៊ឹនឯក និងលោកតា ម៉ង់ បានផ្លាស់ប្ដូរយោបល់គ្នា ពីសំណាក់មួយទៅសំណាក់មួយយ៉ាងឆាប់រហ័ស ។ ភ្លាមនោះស្រាប់តែឮសន្ធឹកខ្យល់ ស្រែកសន្ធាប់យ៉ាងរញ្ជួយដី ។ លោកហ៊ឹនឯកនិងតាម៉ង់ ក្រឡេកមើលទៅចំហាងខ្លួន ឃើញទ័ពយួនក្បាលខ្ចាប់រត់តម្រង់មកតែម្ដង ។

មេទ័ពទាំងពីរមិនបង្អង់ឲ្យខាតពេលយូរទេ ប្រញាប់នាំគ្នាស្ទុះទៅកាន់ជំរំទ័ពរៀងៗខ្លួន ហើយស្រែកបញ្ជាទ័ពឲ្យចូលទៅប្រយុទ្ធជាមួយពួកវាភ្លាម ។

ការប្រយុទ្ធលើកនេះ ទ័ពខ្មែរយើងទន់ដៃយ៉ាងខ្លាំង ព្រោះពុំនឹកស្មានថាវាអាចបង្កទ័ពបានឆាប់រហ័ស ហើយមានគ្នាច្រើនក្បាលដូចស្រមោច បោលសំរុកចូលមកមិនខ្លាចស្លាប់អីចឹងសោះ ។

ទោះបីលោក ហ៊ឹនឯក និងលោកតា ម៉ង់ លោកមនោរស់ លោកទេសាសោម ខំរួមគ្នាបញ្ចេញថ្វីដៃអស់ពីសមត្ថភាពយ៉ាងណាក៏ដោយក៏ពុំអាចទប់ទល់ជាមួយពួកវាបានដែរ ។ ឱកាសនោះ លោក ហ៊ឹនឯក មានទឹកមុខក្រៀមសំដែងការអស់សង្ឃឹមជាខ្លាំង ។

គូប្រយុទ្ធបានប្រទ្បុកជាមួយគ្នាអស់ពេលមួយយប់មួយថ្ងៃ ។ កងទ័ពយើងមានគ្នាតិចកម្លាំងខ្សោយ ក៏វាយដកទ័ពថយទៅរកទិសដៅដែលលោកមេទ័ព ហ៊ឹនឯក បានបញ្ជាទុកជាស្រេច ។

ចំណែកលោកមេទ័ពដ៏ក្លាហាននោះវិញ ហក់រឹងទៅឈរពាំងពីមុខទ័ពសត្រូវ ហើយសូត្រគាថាចំបាំខ្លួន ព្រមទាំងគួចស្មៅជប់ពលវាល់ម៉ឺននាក់ប្រយុទ្ធតទល់នឹងទ័ពយួន អស់ពេលមួយរយៈធំ ទើបភៀសខ្លួនទៅតាមកងទ័ពខ្មែរ ដែលបានវាយដកថយផុតបាត់ស្រមោល ។

លោកចៅហ្វាយ គុយ ក្រោយពីបានដឹងថា ខ្មែរយើងបាក់ទ័ពចាញ់យួនហើយ លោករសាប់រសល់ក្នុងចិត្តយ៉ាងខ្លាំង ។ មួយសន្ទុះ ទាហានម្នាក់រត់ត្រហេបត្រហបមកជំរាបលោកថា ៖

លោក ហ៊ឹនឯក និងតាម៉ង់ ព្រមទាំងលោក មនោរស់ បាក់ទ័ពចាញ់គេហើយ ។ លោក ហ៊ឹនឯក បានបញ្ជាខ្ញុំបាទ ឲ្យមកអញ្ជើញព្រះតេជគុណរៀបចំខ្លួនចេញពីទីនេះភ្លាម ព្រោះទ័ពយើងនៅរង់ចាំទទួលព្រះតេជគុណខាងក្រៅឯណោះ ។ សូម

ព្រះតេជគុណាប្រញាប់បន្តិច ទ័ពអុងឡូវវាវាយលុកមកដល់ឥឡូវនេះហើយ ។ ទ័ពវាសាហាវណាស់ ពួកយើងបោះជំរំទ័ពសំរាកក្នុងវត្តផ្លូវដូង រង់ចាំព្រះតេជគុណាឯណោះទានប្រោស !

អ្នកនាំសារជំរាបលោកឧកញ៉ា ស្ទើរតែមិនទាន់ទាន់ផុតកន្ទុយមាត់ផង ស្រាប់តែភូឈ្មួយ គង់ ដើមកដល់ បញ្ចេញកាយវិការយ៉ាងខែងរែង ។ ក្រោយខ្លួងមានស្គាយដាវយ៉ាងសង្ហា បោះជំហានធ្ងន់ពាប់ទៅរកលោកឧកញ៉ា គុយ បំរុងហារមាត់ជជែក តែក្រឡេកឃើញទាហានម្នាក់នៅក្បែរនោះ ក៏ឈរស្ងៀមទៅវិញ ។ លោកចៅហ្វាយ សឺន-គុយ មើលមុខភូឈ្មួយ គង់ បន្តិចក៏មានប្រសាសន៍ថា ៖

- លោកភូឈ្មួយ ! សូមលោករៀបចំខ្លួន ចេញពីទីនេះទៅជាមួយខ្ញុំ ទ័ពយើងចាញ់គេហើយ ពួកវាបំរុងឡោមព័ទ្ធខេត្តយើង ។ សូមលោករៀបចំខ្លួនប្រញាប់បន្តិច ព្រោះលោកហ្មឺនឯក តាម៉ង់ រង់ចាំយើងនៅវត្តផ្លូវដូងឯណោះ ។ បើយើងមិនគេចខ្លួនសិនទេ ជីវិតយើងត្រូវស្លាប់មុនការតស៊ូពុំខាន ។

ភូឈ្មួយ គង់ ឮលោកឧកញ៉ា គុយ ប្រាប់ ក៏ធ្វើបុកយ៉ាងក្រអឺតក្រទម រួចប្រើប្រយោគមួយឃ្លាទៅកាន់ចៅហ្វាយនាយថា ៖

- មិនគួរសោះតែម្តង ! លោក ហ្មឺនឯក តាម៉ង់ ជាមនុស្សធ្លាប់អង់អាចពុំមានអ្នកណាប្រៀបផ្ទឹមបាន ចុះម្តងណោះ ហេតុម្តេចក៏ខ្សោយអីម្ល៉េះ ? បាក់ទ័ពចាញ់ឈ្មួនស្រស់ៗអីចឹង ដូចជាមិនសមសោះ ។ ខ្ញុំស្តាយណាស់ដោយគ្មានខ្ញុំទៅប្រយុទ្ធជាមួយផង ពេលនោះបើមានខ្ញុំ ស្លាប់រស់ក៏ល្អមើលដែរ ។ តាមយោបល់ខ្ញុំយល់ថា, យើងមិនត្រូវរត់ចេញពីទីនេះទេ ! ត្រូវតែនៅប្រឡូកជាមួយពួកវាឲ្យឃើញសខ្មៅម្តងសិន ។ ព្រោះការស្លាប់និងរស់ វាជាករណីយកិច្ចរបស់ទ័ពទេតើ ។ លោកឧកញ៉ាមិនយល់ស្រប ក៏បន្ថែមទៀត ៖

- ការយល់របស់លោកភូឈ្មួយ ពេញជាត្រូវហើយ ! ប៉ុន្តែលោកកុំភ្លេចថា ខ្លាពីរខាំគ្នា ត្រូវតែមួយចាញ់មួយឈ្នះ យ៉ាងណាមិញយុទ្ធជនម្នាក់ៗ តើមានអ្នកណាមួយចង់ធ្វើខ្លួនឲ្យបរាជ័យ ?... គឺគ្មានទាល់តែសោះ ។ ឥឡូវនេះកុំនិយាយច្រើន ត្រូវតែចេញពីទីនេះមួយគ្រាសិន ។

ដល់ពេលលោកចៅហ្វាយ គុយ បង្ខំខ្លាំងពេក ទើបភូឈ្មួយគង់យល់ស្រប ព្រមគេចខ្លួនពីទីនេះទាំងក្តៅក្រហាយ ។ ប៉ុន្តែ ការក្បត់របស់ភូឈ្មួយ គង់ លោកចៅហ្វាយ គុយ មិនបានជ្រាបទេ ព្រោះជនដែលបង្កប់ខ្លួន ត្រាំពិសស៊ីរូងផ្ទៃក្នុងពិបាកបើករបាំងមុខវាណាស់ ។

មិត្តអើយចាំចុះ	បងប្អូនស្រីប្រុស	មើលជាតិខេមរា
ក្នុងជំនាន់នោះ	សម័យឧកញ៉ា	ឈឺចិត្តខ្លោចផ្សា

ស្នេហាទឹកដី	លោកខំពុះពារ	រក្សាខេមរា
ខេត្តខណ្ឌបូរី	ក្លាយសមុទ្រទុក្ខ ។	ហ៊ឹនឯកតាម៉ង់
មេទ័ពស្មោះត្រង់	ចិត្តខ្មែរបរិសុទ្ធ	ដង្ហែរដើរតាម
ឧកញ៉ានាំមុខ	ភូឈ្មួយកត់ទុក្ខ	ក្បត់ជាតិដែនដី ។

ប្រមាណជាមួយខែកន្លងមក លោកចៅហ្វាយ គុយ បានកោះហៅសហការីទាំងអស់មករួមប្រជុំ ដើម្បីរិះរកមធ្យោបាយដេញកំចាត់ខ្មាំងចេញពីខេត្តព្រះត្រពាំង ។ កាលបើសហការីមកជួបជុំគ្នាហើយ លោកប្រមុខខេត្តក្រោកឡើងសំដែងការគួរសមក្នុងអង្គប្រជុំ រួចទើបមានប្រសាសន៍ថា ៖

– ម្តងនេះ យើងត្រូវទទួលបរាជ័យយ៉ាងជូរចត់ ។ ប៉ុន្តែយើងមិនតូចចិត្តទេ ! ធ្វើម្តេចគ្នាយើងមានចំនួនតិចជាងគេ ។ ឥឡូវនេះយើងប្រមូលគ្នីគ្នាបានខ្លះមកវិញហើយ ។ ខ្ញុំជឿជាក់ថា បើយើងរួមសាមគ្គីគ្នា ប្រាកដជាមានជំហររឹងប៉ឹង ក្នុងការវាយកំចាត់វាជាពុំខាន ។ យើងជាទាហាន ត្រូវតែយល់វិន័យកងទ័ពឲ្យច្បាស់ ស្តាប់បង្គាប់របស់មេដែលបញ្ជាឲ្យអនុវត្ត ។ មិនត្រូវរត់ចោលសមរភូមិ នៅពេលដែលកំពុងប្រយុទ្ធជាមួយខ្មាំងទេ ។ ត្រូវតាំងចិត្តមោះមុតប្តូរស្លាប់ប្តូររស់ដើម្បីជាតិសាសនា ។

ចំណែករូបខ្ញុំ ! សូមអស់លោកកត់ទុកក្នុងចិត្តចុះ មួយជីវិតនេះ ខ្ញុំសុខចិត្តស្លាប់ ដើម្បីជាតិមាតុភូមិជាទីស្នេហា គឺមិនរស់នៅក្រោមការជិះជាន់របស់បច្ចាមិត្រយ៉ាងដាច់ខាត ។

ម៉្យាងទៀត កងទ័ពយើងត្រូវតែចេះវិជ្ជាចិត្តសាស្ត្រ ប្រាប់ពន្យល់បងប្អូនកម្មករ កសិករ រាស្ត្រស្រែចំការឲ្យភ្ញាក់រលឹកស្មារតីឡើង កុំចាញ់ឧបាយកលយួនឲ្យសោះ ព្រោះវាជាសត្រូវស្នូរពូជរបស់ខ្មែរប្រចាំសតវត្សមកហើយ ។

ដំបូន្មានរបស់លោកចៅហ្វាយ គុយ ធ្វើឲ្យសហការីទាំងអស់ពេញចិត្តយ៉ាងខ្លាំងណាស់ ហើយប្តេជ្ញាចិត្តអនុវត្តគោលការណ៍ទាំងនេះ រហូតបានសំរេចជោគជ័យ

រំពេចនោះលោកតា ម៉ង់ ក៏ក្រោកឈរឡើងហើយនិយាយថា ៖

– ប្រសាសន៍របស់លោកចៅហ្វាយម្ចាស់ ប្រាកដជាមានតម្លៃ ពុំអាចវាស់ស្ទង់បានឡើយ ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំបាទព្រួយបារម្ភជាទីបំផុត ដោយខ្លាចក្រែងមានពួកយើងដែលធ្វើការផ្ទាល់នឹងលោកម្ចាស់ បែកបាក់សាមគ្គីគ្នា នាំឲ្យខូចគំរោងការណ៍ប្រសើរនេះ ។

លោកតា ម៉ង់ និយាយចប់ ទើប ហ៊ឹនឯក ក្រោកឈ*ឡើងពោលបន្តទៀត ៖

– តាមខ្ញុំយល់ ការតស៊ូរបស់យើង មានស្មើរគ្រប់ៗគ្នាទាំងអស់ ។ ប៉ុន្តែអ្នកខ្លះ

តស៊ូតែលើបបួរមាត់ក្រៅប៉ុណ្ណោះ តើមានប្រសិទ្ធិភាពអ្វីចំពោះសង្គ្រាមឈ្លានពានដូចសព្វថ្ងៃនេះ ?

ខ្ញុំនិយាយនេះ គ្មានគោលបំណងចង់ឲ្យប៉ះពាល់ដល់កិត្តិអស់លោកណាម្នាក់ទេ គឺនិយាយក្នុងន័យរកការពិតតែប៉ុណ្ណោះ ។ ប៉ុន្តែអស់លោកគួរតែយល់ឲ្យច្បាស់ថា «សម្បត្តិក្នុងផ្ទះដែលបាត់បង់ គឺព្រោះតែចោរក្នុងលួចប៉ុណ្ណោះយកទៅលាក់» ។

សម្តីរបស់ ហ៊្វីនឯក ប៉ុន្មានប្រយោគនេះ ធ្វើឲ្យអង្គប្រជុំចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំង ដោយពុំយល់ន័យដែលបង្កប់អាថ៌កំបាំងដ៏ស្មុគស្មាញនេះឡើយ ។ ភូឈួយគង់ ឱនមុខចុះមួយសន្ទុះក៏ក្រោកឈរឡើងបញ្ចេញផ្ទាំងមុខញញឹមយ៉ាងសោះកក្រោះហើយបោះសំដីដូចចោលដឹងទាំងដងុ ៖

- លោក ហ៊្វីនឯក មានប្រសាសន៍អម្បាញ់មិញនេះចំជាត្រូវមែន ! តែនៅមិនទាន់ពេញលក្ខណៈពិតប្រាកដ ។ បើមិនយល់ទាស់ទេ ខ្ញុំសូមជួយថែមបន្តិចទៀត ហើយសូមលោកកុំច្រឡំជើងលេខឲ្យសោះ ។ លោកយល់ហើយតើ សព្វថ្ងៃនេះមេទ័ពខ្មែរយើងមានទាន់បែកបាក់គ្នាឯណា ? ហេតុអ្វីក៏លោកលើកយកបញ្ហានេះមកចោទដើម្បីរំខានអង្គប្រជុំ ឲ្យបំបែកអារម្មណ៍ពីសង្គ្រាមឈ្លានពានរបស់យួនមកលើទីរួមខេត្តយើងទៅវិញ ?...

គួរឲ្យស្តាយដែរ ! ដែលលោកខំបង្វែងដាន រឿងជាតិបញ្ចូលក្នុងរឿងផ្ទាល់ខ្លួនយ៉ាងនេះ ។

លោកតា ម៉ង់ ឮសំដីភូឈួយ គង់ ខឹងញ័រសាច់ ក្រោកឡើងនិយាយកាត់សំដីឆ្លើយតបរបស់ហ៊្វីនឯកភ្លាម ៖

- ភាសាលោកភូឈួយ ប្រហែលជាច្រឡំខ្ទង់លេខហើយ បានជាឆាប់ច្រឡោតខឹងមិនដឹងទិសតំបន់យ៉ាងនេះ ។ ធ្វើអ្វីក៏ដោយ ដើម្បីឲ្យបានជោគជ័យនោះ គេត្រូវតែនិយាយពីការរួបរួមសាមគ្គីផ្ទៃក្នុងសិន ទើបអាចយកជ័យជំនះលើសត្រូវបាន ។ លោក ហ៊្វីនឯក និយាយនេះ ក៏មិនខុសពីប្រសាសន៍លោកចៅហ្វាយ ដែលតែងពោលផ្តែផ្តាំជាញឹកញាប់ថា ៖ «សាមគ្គីគឺជាមហាគ្រឹះដ៏មាំក្នុងសង្គមជាតិ» នោះដែរ ។

ភូឈួយ គង់ បើកភ្នែកធំត្រឡោតសម្លក់លោកតា ម៉ង់ ស្ទើរមិនពព្រិចភ្នែក ហើយស្ទុះក្រោកឡើងបំរុងនឹងឆ្លើយតបវិញតាមកំហឹងចិត្តក្តៅ តែត្រូវលោកចៅហ្វាយធ្វើអន្តរាគមន៍បញ្ចប់យ៉ាងស្ងៀមស្ងាត់ ។

⌘

⌘ ⌘